

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Evy Šonkové a Mgr. Marka Bedřicha v právní věci žalobce: **M. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, Praha 2, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2015, č. j. MPSV-UM/2689/15/4S-JMK, sp. zn. SZ/282/2015/4S-VYK, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 10. 2015, č. j. 33 A 45/2015 – 21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Nejvyššímu správnímu soudu bylo dne 3. 2. 2016 prostřednictvím e-mailové zprávy bez zaručeného elektronického podpisu doručeno podání žalobce. V tomto podání žalobce (dále jen „stěžovatel“) uvedl, že podává kasační stížnosti proti v záhlaví uvedenému usnesení (dále jen „napadené usnesení“) Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“). Dále zažádal o osvobození od soudních poplatků v řízení o kasační stížnosti a navrhl, aby mu Nejvyšší správní soud pro řízení ustanovil zástupce z řad advokátů.

Vzhledem k tomu, že podání kasační stížnosti je bezesporu úkonem, kterým se disponuje soudním řízením nebo jeho předmětem ve smyslu § 37 odst. 2 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být takový úkon učiněn v náležité formě, tímž zákonným ustanovením předepsané. Kasační stížnost je tak nutno podat buď písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě podepsané elektronicky podle zvláštního zákona (zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů).

Stěžovatelem podaná kasační stížnost tak nesplňovala výše zmíněnou podmínku formy, neboť byla podána v elektronické formě bez náležitého elektronického podpisu. Ve třídní lhůtě zákonem k tomu stanovené (rovněž dle ustanovení § 37 odst. 2 s. ř. s.) však

stěžovatel podal k poštovní přepravě písemné podání, shodující se svým obsahem s dříve podanou kasační stížností, čímž byl zákonem předvídaným způsobem zhojen prvotní nedostatek formy jím podané kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud si za účelem posouzení včasnosti kasační stížnosti vyžádal od krajského soudu soudní spis vedený ve věci skončené napadeným usnesením. Z tohoto spisu zjistil, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 19. 1. 2016.

Dle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. platí, že „[k]asační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Osobě, která tvrdí, že o ní soud nesprávně vyslovil, že není osobou zúčastněnou na řízení, a osobě, která práva osoby zúčastněné na řízení uplatnila teprve po vydání napadeného rozhodnutí, běží lhůta k podání kasační stížnosti ode dne doručení rozhodnutí poslednímu z účastníků. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.“

Pokud jde o pravidla běhu lhůt ve správním soudnictví, jsou tato obecně upravena v ustanovení § 40 s. ř. s. Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. platí, že „[l]hůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.“

Jelikož lhůta pro podání kasační stížnosti je určena podle týdnů, končí tato lhůta uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Dnem, na který je počátek běhu lhůty k podání kasační stížnosti navázán, je den doručení rozporovaného soudního rozhodnutí. Vzhledem k tomu, že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno v úterý 19. 1. 2016, připadl konec dvoutýdenní lhůty k podání kasační stížnosti na úterý 2. 2. 2016. Kasační stížnost byla, jak je uvedeno výše, podána dne 3. 2. 2016.

Kasační stížnost byla podána dne následujícího po marném uplynutí lhůty k tomuto úkonu zákonem stanovené. Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než ji pro opožděnost odmítnout na základě ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona. Za této situace nebylo namístě rozhodovat o žádostech stěžovatele spojených s kasační stížností.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. února 2016

JUDr. Miluše Došková

2 As 28/2016 -

předsedkyně senátu